

Xá Lợi Tử! Vì tánh của pháp bậc phạm phu là không, nên pháp bậc phạm phu đối với pháp bậc phạm phu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu đối với pháp bậc chủng tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc chủng tánh là không, nên pháp bậc chủng tánh đối với pháp bậc chủng tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc chủng tánh đối với pháp bậc phạm phu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh đối với pháp bậc Đệ bát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Đệ bát là không, nên pháp bậc Đệ bát đối với pháp bậc Đệ bát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Đệ bát đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát đối với pháp bậc Cụ kiến không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Cụ kiến là không, nên pháp bậc Cụ kiến đối với pháp bậc Cụ kiến không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cụ kiến đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến đối với pháp bậc Bạc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Bạc là không, nên pháp bậc Bạc đối với pháp bậc Bạc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Bạc đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc đối với pháp bậc Ly dục không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Ly dục là không, nên pháp bậc Ly dục đối với pháp bậc Ly dục không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Ly dục đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục đối với pháp bậc Dĩ biện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Dĩ biện là không, nên pháp bậc Dĩ biện đối với pháp bậc Dĩ biện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Dĩ biện đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện đối với pháp bậc Độc-giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Độc-giác là không, nên pháp bậc Độc-giác đối với pháp bậc Độc-giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Độc-giác đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát,

Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác đối với pháp bậc Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Bồ-tát là không, nên pháp bậc Bồ-tát đối với pháp bậc Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Bồ-tát đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác, Bồ-tát đối với pháp bậc Như lai không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Như lai là không, nên pháp bậc Như lai đối với pháp bậc Như lai không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Như lai đối với pháp bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác, Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian để cầu đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá Lợi Tử! Vì tánh của bậc phạm phu là không, nên bậc phạm phu đối với bậc phạm phu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu đối với bậc chủng tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc chủng tánh là không, nên bậc chủng tánh đối với bậc chủng tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc chủng tánh đối với bậc phạm phu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh đối với bậc Đệ bát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Đệ bát là không, nên bậc Đệ bát đối với bậc Đệ bát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Đệ bát đối với bậc phạm phu, chủng tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát đối với bậc Cụ kiến không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Cụ kiến là không, nên bậc Cụ kiến đối với bậc Cụ kiến không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cụ kiến đối với bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến đối với bậc Bạc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Bạc là không, nên bậc Bạc đối với bậc Bạc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Bạc đối với bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc đối với bậc Ly dục không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Ly dục là không, nên bậc Ly dục đối với bậc Ly dục không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Ly dục

đối với bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục đối với bậc Dĩ biện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Dĩ biện là không, nên bậc Dĩ biện đối với bậc Dĩ biện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Dĩ biện đối với bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện đối với bậc Độc-giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Độc-giác là không, nên bậc Độc-giác đối với bậc Độc-giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Độc-giác đối với bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác đối với bậc Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Bồ-tát là không, nên bậc Bồ-tát đối với bậc Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Bồ-tát đối với bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác, Bồ-tát đối với bậc Như lai không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Như lai là không, nên bậc Như lai đối với bậc Như lai không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Như lai đối với bậc phạm phu, chủng tánh, Đệ bát, Cụ kiến, Bạc, Ly dục, Dĩ biện, Độc-giác, Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian để cầu đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá Lợi Tử! Vì tánh của pháp Dự-lưu hướng là không, nên pháp Dự-lưu hướng đối với pháp Dự-lưu hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng đối với pháp Dự-lưu quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Dự-lưu quả là không, nên pháp Dự-lưu quả đối với pháp Dự-lưu quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu quả đối với pháp Dự-lưu hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng, pháp Dự-lưu quả đối với pháp Nhất-lai hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Nhất-lai hướng là không, nên pháp Nhất-lai hướng đối với pháp Nhất-lai hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Nhất-lai hướng đối với pháp Dự-lưu hướng, pháp Dự-lưu quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng cho

đến pháp Nhất-lai hướng đối với pháp Nhất-lai quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Nhất-lai quả là không, nên pháp Nhất-lai quả đối với pháp Nhất-lai quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Nhất-lai quả đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Nhất-lai hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Nhất-lai quả đối với pháp Bất-hoàn hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Bất-hoàn hướng là không, nên pháp Bất-hoàn hướng đối với pháp Bất-hoàn hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Bất-hoàn hướng đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Nhất-lai quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Bất-hoàn hướng đối với pháp Bất-hoàn quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Bất-hoàn quả là không, nên pháp Bất-hoàn quả đối với pháp Bất-hoàn quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Bất-hoàn quả đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Bất-hoàn hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Bất-hoàn quả đối với pháp A-la-hán hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp A-la-hán hướng là không, nên pháp A-la-hán hướng đối với pháp A-la-hán hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp A-la-hán hướng đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Bất-hoàn quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp A-la-hán hướng đối với pháp A-la-hán quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp A-la-hán quả là không, nên pháp A-la-hán quả đối với pháp A-la-hán quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp A-la-hán quả đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp A-la-hán hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp A-la-hán quả đối với pháp Độc-giác hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Độc-giác hướng là không, nên pháp Độc-giác hướng đối với pháp Độc-giác hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Độc-giác hướng đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp A-la-hán quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Độc-giác hướng đối với pháp Độc-giác quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Độc-giác quả là không, nên pháp Độc-giác quả đối với pháp Độc-giác quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Độc-giác quả đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Độc-giác hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Độc-giác quả đối với pháp đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể

nắm bắt được. Vì tánh của pháp đại Bồ-tát là không, nên pháp đại Bồ-tát đối với pháp đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp đại Bồ-tát đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp Độc-giác quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp đại Bồ-tát đối với pháp Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác là không, nên pháp Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác đối với pháp Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác đối với pháp Dự-lưu hướng cho đến pháp đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian để cầu đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá Lợi Tử! Vì tánh của Dự-lưu hướng là không, nên Dự-lưu hướng đối với Dự-lưu hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng đối với Dự-lưu quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Dự-lưu quả là không, nên Dự-lưu quả đối với Dự-lưu quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu quả đối với Dự-lưu hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng, Dự-lưu quả đối với Nhất-lai hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Nhất-lai hướng là không, nên Nhất-lai hướng đối với Nhất-lai hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Nhất-lai hướng đối với Dự-lưu hướng, Dự-lưu quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến Nhất-lai hướng đối với Nhất-lai quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Nhất-lai quả là không, nên Nhất-lai quả đối với Nhất-lai quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Nhất-lai quả đối với Dự-lưu hướng cho đến Nhất-lai hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Dự-lưu hướng cho đến Nhất-lai quả đối với Bất-hoàn hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Bất-hoàn hướng là không, nên Bất-hoàn hướng đối với Bất-hoàn hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Bất-hoàn hướng đối với Dự-lưu hướng cho đến Nhất-lai quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến Bất-hoàn hướng đối với Bất-hoàn quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Bất-hoàn quả là không, nên Bất-hoàn quả đối với Bất-hoàn quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Bất-hoàn quả đối với Dự-lưu hướng cho đến Bất-hoàn hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến Bất-hoàn quả đối với A-la-

hán hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của A-la-hán hướng là không, nên A-la-hán hướng đối với A-la-hán hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; A-la-hán hướng đối với Dự-lưu hướng cho đến Bất-hoàn quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến A-la-hán hướng đối với A-la-hán quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của A-la-hán quả là không, nên A-la-hán quả đối với A-la-hán quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; A-la-hán quả đối với Dự-lưu hướng cho đến A-la-hán hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến A-la-hán quả đối với Độc-giác hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Độc-giác hướng là không, nên Độc-giác hướng đối với Độc-giác hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Độc-giác hướng đối với Dự-lưu hướng cho đến A-la-hán quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến Độc-giác hướng đối với Độc-giác quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Độc-giác quả là không, nên Độc-giác quả đối với Độc-giác quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Độc-giác quả đối với Dự-lưu hướng cho đến Độc-giác hướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến Độc-giác quả đối với đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của đại Bồ-tát là không, nên đại Bồ-tát đối với đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; đại Bồ-tát đối với Dự-lưu hướng cho đến Độc-giác quả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Dự-lưu hướng cho đến đại Bồ-tát đối với Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác là không, nên Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác đối với Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Phật-đà Chánh Đẳng Chánh Giác đối với Dự-lưu hướng cho đến đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian để cầu đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá Lợi Tử! Vì tánh của đại Bồ-tát là không, nên đại Bồ-tát đối với đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; đại Bồ-tát đối với Bát-nhã-ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Bát-nhã-ba-la-mật-đa là không, nên Bát-nhã-ba-la-mật-đa đối với Bát-nhã-ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Bát-nhã-ba-la-mật-đa đối với đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; đại Bồ-tát, Bát-nhã-ba-la-mật-đa đối với sự dạy bảo, trao truyền

cho không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của sự dạy bảo, trao truyền cho là không, nên sự dạy bảo, trao truyền cho đối với sự dạy bảo, trao truyền không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sự dạy bảo, trao truyền đối với đại Bồ-tát, Bát-nhã-ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian để cầu đại Bồ-tát, cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đối với tất cả pháp, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian để cầu đại Bồ-tát nhưng hoàn toàn không thấy và rất ráo chẳng thể nắm bắt được, thì tại sao lại khiến tôi dùng Bát-nhã-ba-la-mật-đa để dạy bảo, trao truyền cho các đại Bồ-tát?

Lúc bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện lại đáp lời Xá Lợi Tử: Như Tôn giả đã hỏi là vì duyên có gì mà đại Bồ-tát chỉ có giả danh? Xá Lợi Tử! Vì danh đại Bồ-tát chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp.

Khi ấy Xá Lợi Tử hỏi Thiện Hiện: Vì duyên có gì mà nói là danh đại Bồ-tát chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp?

Thiện Hiện đáp: Như danh của tất cả pháp chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ đâu; trong tất cả pháp không có danh, trong danh không có tất cả pháp, chẳng phải hợp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì tất cả pháp cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc tất cả pháp, hoặc là danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, nên danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp. Ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu, trong đại Bồ-tát không có danh, trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hợp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh sắc, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong sắc không có danh, trong danh không có sắc, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì sắc cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc sắc, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái

danh thọ, tướng, hành, thức, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong thọ, tướng, hành, thức không có danh, trong danh không có thọ, tướng, hành, thức, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì thọ, tướng, hành, thức cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc thọ, tướng, hành, thức, hoặc là danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh nhãn xứ, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong nhãn xứ không có danh, trong danh không có nhãn xứ, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì nhãn xứ cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc nhãn xứ, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ không có danh, trong danh không có nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh sắc xứ, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong sắc xứ không có danh, trong danh không có sắc xứ, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì sắc xứ cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc sắc xứ, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở trong mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ không có danh, trong danh không có thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, ở đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh nhãn giới, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong nhãn giới không có danh, trong danh không có nhãn giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì nhãn giới cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc nhãn giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra không có danh, trong danh không có sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, hoặc

danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh nhĩ giới, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong nhĩ giới không có danh, trong danh không có nhĩ giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì nhĩ giới cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc nhĩ giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu; trong thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra không có danh, trong danh không có thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không; trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh tỷ giới, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong tỷ giới không có danh, trong danh không có tỷ giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì tỷ giới cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không

của tự tánh, hoặc tử giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh hương giới, tử thức giới và tử xúc cùng các thọ do tử xúc làm duyên sanh ra, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong hương giới, tử thức giới và tử xúc cùng các thọ do tử xúc làm duyên sanh ra không có danh; trong danh không có hương giới, tử thức giới và tử xúc cùng các thọ do tử xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì hương giới, tử thức giới và tử xúc cùng các thọ do tử xúc làm duyên sanh ra cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc hương giới, tử thức giới và tử xúc cùng các thọ do tử xúc làm duyên sanh ra, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh thiết giới, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong thiết giới không có danh, trong danh không có thiết giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì thiết giới cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc thiết giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sanh ra, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sanh ra không có danh. Trong danh không có vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sanh ra cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc vị giới, thiết thức giới và thiết xúc cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sanh ra, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại

như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thấu nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh thân giới, chỉ là cái bên ngoài được thấu nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong thân giới không có danh, trong danh không có thân giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì thân giới cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc thân giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, chỉ là cái bên ngoài được thấu nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra không có danh, trong danh không có xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thấu nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh ý giới, chỉ là cái bên ngoài được thấu nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong ý giới không có danh, trong danh

không có ý giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì ý giới cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc ý giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra không có danh, trong danh không có pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh địa giới, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong địa giới không có danh; trong danh không có địa giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì địa giới cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc địa giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh thủy, hỏa, phong, không, thức giới, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong thủy, hỏa, phong, không, thức giới không có danh; trong danh không có thủy, hỏa, phong, không, thức giới, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì thủy, hỏa, phong, không, thức giới cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc thủy, hỏa, phong, không, thức giới, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu

đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh Thánh đế khổ, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong Thánh đế khổ không có danh, trong danh không có Thánh đế khổ, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì Thánh đế khổ cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc Thánh đế khổ, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh Thánh đế tập, diệt, đạo, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong Thánh đế tập, diệt, đạo không có danh; trong danh không có Thánh đế tập, diệt, đạo, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì Thánh đế tập, diệt, đạo cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc Thánh đế tập, diệt, đạo, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh vô minh, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong vô minh không có danh; trong danh không có vô minh, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì vô minh cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc vô minh, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến,

không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong hành cho đến lão tử, sâu, than, khổ, ưu, não không có danh, trong danh không có hành cho đến lão tử, sâu, than, khổ, ưu, não, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì hành cho đến lão tử, sâu, than, khổ, ưu, não cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc hành cho đến lão tử, sâu, than, khổ, ưu, não, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh bốn tịnh lự, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong bốn tịnh lự không có danh; trong danh không có bốn tịnh lự, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì bốn tịnh lự cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc bốn tịnh lự, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh bốn vô lượng, bốn định vô sắc, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong bốn vô lượng, bốn định vô sắc không có danh; trong danh không có bốn vô lượng, bốn định vô sắc, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì bốn vô lượng, bốn định vô sắc cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc bốn vô lượng, bốn định vô sắc, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh tám giải thoát, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong tám giải thoát không có danh; trong danh không có tám giải thoát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì tám giải thoát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc tám giải thoát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh tám thẳng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong tám thẳng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ không có danh; trong danh không có tám thẳng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì tám thẳng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc tám thẳng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Xá Lợi Tử! Như cái danh bốn niệm trụ, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong bốn niệm trụ không có danh; trong danh không có bốn niệm trụ, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì bốn niệm trụ cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc bốn niệm trụ, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Như cái danh bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo, chỉ là cái bên ngoài được thâm nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo không có danh. Trong danh không có bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng

giác, tám chi thánh đạo cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc bốn chánh đoạn, bốn thân tức, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cái danh đại Bồ-tát cũng lại như vậy, chỉ là cái bên ngoài được thân nhiếp, đối với mười phương, ba đời, không từ đâu đến, không đi về đâu, cũng không trụ ở đâu. Trong đại Bồ-tát không có danh; trong danh không có đại Bồ-tát, chẳng phải hiệp, chẳng phải ly, chỉ giả bày ra. Vì sao? Vì đại Bồ-tát cùng với danh, tự tánh đều là không. Trong cái không của tự tánh, hoặc đại Bồ-tát, hoặc danh, đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá Lợi Tử! Do duyên có này, nên tôi nói là đại Bồ-tát chỉ có giả danh.

Quyển Thứ 66

HẾT